

[Ømann.]

jævne befolkning er resultatet det samme, og der er vist ingen, der har påtaget sig at foretage en opdeling i legalt og illegalt snyderi af de 10 milliarder kr., som anslås at blive unddraget det offentlige.

Med hensyn til det regulære snyderi kunne finansministeren, og jeg erkender med nogen ret, henvise til, at under hensyn til de opgaver, som ligningsapparatet stod over for med kildeskatten, var det i vidt omfang et spørgsmål om personale, det var også et spørgsmål om uddannelse af personale, hvorvidt man kunne komme dette snyderi til livs. Derfor var det en sag, som man måtte se på med en vis tålmodighed, mente man. Men med hensyn til det legale snyderi er der den afgørende forskel, at vi ved, at det kan bringes til standsning her og nu ved, at man går i gang med at ændre lovgivningen.

Når der nu i dette lovforslag tales om forsæt, om uagtsomhed, så synes jeg, det er værd at påpege også under denne debat, at ved det direkte snyderi blev befolkningens forargelse rettet imod skattesnyderne, selv om naturligvis folketinget har et ansvar for, at dette snyderi ikke bekæmpes kraftigere, men nu har befolkningen meget sundt rettet forargelsen imod politikerne i al almindelighed, uden reservation. Politikerer er blevet et skældsord i befolkningen. Jeg er ikke parat til at påtage mig rollen som ansvarshavende for disse skattefiduser, men jeg synes, at den politiske proces må være den, at man gør det klart for de mennesker, der synes, at man skal opretholde disse fiduser, at for deres vedkommende kan man ikke tale om uagtsomhed eller om grov uagtsomhed. Her er der tale om et direkte forsæt til, at man skal fortsætte med disse skattefiduser. Så er det, man siger: ja men dem kan man ikke komme til livs, for så skulle man udrydde de fradragsgoder, som befolkningen i al almindelighed har. Ja men det er jo ikke rigtigt, det er ikke befolkningen i al almindelighed, det er ikke den jævne befolkning, der har dem, det er ikke lønmodtagerne. Det er en privilegeret, ret snæver gruppe af befolkningen, der har disse fradragsgoder, og jeg har indtryk af, at regeringspartiernes standpunkt til dette er som det, der blev anført i Vestkysten for et par dage siden:

„Lad så disse enkelte have en let økonomisk gang over jorden“ — det er altså disse legale skattesnydere, Glistrup'erne — „medens de uden rødmen og uden samvittighedens tyngde snylter og nasser på de samfundsgoder, de mange enkelte almindelige skatteborgere betaler.“

Det er en helt forkert fremstilling: Det drejer sig ikke om en snæver unddragelse af pengegoder fra den brede befolkning: Det, der har betydning, er den brede udnyttelse af disse skattefiduser, og her er der altså forsæt til at opretholde det.

Men jeg synes også, at de to områder har tilknytning til hinanden på en mere snæver måde. Det er jo sådan, at beviset i disse skattesager er overordentlig vanskeligt. Men hvordan er bevisstillingen egentlig i disse gentlemanfidusforbrydelser, hvor det er velrenommerede revisions- og sagførerkontorer, der har deltaget i planlægningen af, hvordan denne fidus skal føres ud i livet? Hvad nu, hvis der kommer en skæv fidus, en, som ikke går? Jeg kan sige, at jeg har været vidne til adskillige. Begynder man så at diskutere: ja men er der uagtsomhed? Er der grov uagtsomhed? Er der forsæt til skatteunddragelse her? Nej, det er klimaet ikke rigtig til. Man har argumenter. Man fortolker lovgivningen. Det hives helt ud af skatteunddragelsesernes sfære, og det endog i sager, hvor det i og for sig har været skjult eller halvskjult — for det er jo det typiske — på selvangivelsen, at der er forsøgt en sådan manøvre. Jeg tror, det er vigtigt, at skattemyndighederne tager sig sammen til ved enkelte af disse forsøg at sige, at dette er, selv om det er et spørgsmål om fortolkning, dog helt klart, og man skal ikke have lov til at forsøge at lave fiduser på denne måde, og så statuere eksempler. Forsøg straffes som bekendt principielt som fuldbyrdet forbrydelse.

Jeg vil som sagt gerne være med til at drøfte teknikaliteterne. Jeg synes ikke, der er nogen tvivl om substansen i dette lovforslag.

Ordføreren for forslagsstillerne (Sigs-gaard): Jeg må jo sige tak for den modtagelse, som lovforslaget har fået. Der var i hvert fald mange velvillige ord, om handling så følger efter, det er måske straks lidt mere tvivlsomt. Jeg synes i øvrigt, det var interessant at se, at der var en vis udvikling i